

Trước 1975 báo sinh viên TĐ Dũ là bệnh viện sản phụ khoa công lập nổi bật Sài Gòn và nổi bật miền Nam. Ngoài ra còn có báo sinh viên Hùng Vương cũng là bệnh viện công. Tất cả các bệnh nhân mà bệnh sản phụ khoa đều được gọi vào đây để điều trị, vì nên phí họ như không phải trả. Nhưng người có phòng ng tiếng tăm nhất chính là quan họ có thể ghi tên nhập viện tại ít nhất hai cơ sở : bệnh viện Dung Anh nằm trên đường Công lý do Giáo sư sản phụ khoa Trần Đình Đ làm Giám đốc sáng lập để điều hành và khu sản khoa bệnh viện công giáo Saint Paul ở đường Nguyễn Đình Chiểu do Giáo sư sản khoa Nguyễn Văn Hoàng phụ trách.

Báo sinh viên TĐ Dũ đi vào hoạt động chính thức sau khi các cơ sở chuyên môn trên toàn lãnh thổ Nam Việt Nam được người Pháp bàn giao lại cho chính quyền quốc gia. Nguyên là Maternité Beauchamp, báo sinh viên mang tên mới TĐ Dũ. Dữ đã có cơ sở điều trị sản phụ khoa này được canh tân và phát triển, trở thành lập nên một nhà toàn vùng Đông Nam Á, là nơi thực tập huấn luyện cho sinh viên y khoa từ năm thập ba trở đi, được thời cũng là trường Trường Nữ Học sinh Quốc gia, qui tụ các nữ sinh viên được chọn lọc qua một kỳ thi tuyển, ăn ở nội trú trong trường, thực tập tại báo sinh viên TĐ Dũ trong ba năm và khi tốt nghiệp có quyền nhận một báo sinh viên để hành nghề từ một cách để lập, không phải thu vào BHYT. Bệnh viện được tăng cường một phòng sinh mổ, trang bị hiện đại, tọa lạc trong một tòa nhà ba tầng khang trang dành riêng để thu nhận để điều trị các bệnh nhân sản phụ khoa nằm chờ và/hoặc theo dõi sau khi sinh đẻ và tất cả những người nghi ngờ cần sinh mổ. Ngoài ra người phụ nữ nhập viện còn được cung cấp thức ăn nội bộ cũng được nấu nướng và sinh do nhà thầu phụ trách. Tất cả đều miễn phí, người bệnh hay người sinh không phải đóng bất cứ lệ phí nào. Báo sinh viên TĐ Dũ có một cơ sở kho chứa năm trăm giường bệnh, mỗi ngày nhận nhập một trăm năm mươi đến hai trăm bà mẹ đẻ được chuyển đến bệnh sản phụ khoa. Riêng trong phạm vi sản khoa, người sinh viên y khoa đến thực tập tại TĐ Dũ được chỉ dạy và cung cách để bình thường con sơ và con đẻ, bên cạnh các kỹ thuật sinh khó như sử dụng forceps, đẻ vacuum, tiếp sinh thai ngược, sinh đôi, nạo thai, v.v.. Phòng giải phẫu phụ trách giải quyết các trường hợp ngoại tử cung, nang buồng trứng, tuyến sản v.v.. Nếu bị tử vong một báo sinh viên tại các bệnh viện Âu Mỹ, mỗi ngày đêm nhận trung bình một chục sản phụ, mỗi năm điều trị là hai, ba ngàn sản phụ mà đã kêu là “quá tải” thì mỗi thực rõ ràng là người đẻ chực chờ to lớn mà báo sinh viên TĐ Dũ đã cung cấp hàng năm cho dân chúng miền Nam Việt Nam.

Sau tháng Tết đen, cùng với những chế độ quá đỗi kinh tế tài chính do Đảng Cộng sản đưa ra, báo sinh viên TĐ Dũ đã trải qua những tháng năm đen tối thiêu hủy tàn phá. Đến khi người cộng sản, vì nhu cầu sống còn, phải chuyển qua đường lối kinh tế thị trường theo đường hướng xã hội chủ nghĩa thì TĐ Dũ cũng... chuyển hướng theo. Sản phụ nhập viện phải đóng viện phí, thực ăn nội bộ cũng phải trả, công việc chăm sóc điều trị cũng phải trả lệ phí toàn. Ngân sách dành cho y tế quá thấp nên khía cạnh sinh đẻ điều trị cũng không thể thực hiện. (Nếu là Đức, chi phí y khoa dành cho một đẻ người dân hàng năm là 2.970 Âu kim thì ở Việt Nam, số liệu hàng năm là 26 Mỹ kim).

Tạp chí Deutsches Ärzteblatt của Y sĩ đoàn Đức tập 106, số 6, ngày 06.02.2009, trang 191 đến trang 194 có bài phóng sự khá dài về nạn y tế xã hội cho nghĩa Việt Nam nhân đạo “Ernüchternde Parallelwelten” (Thực giời song hành gây vẻ mong) của nữ tác giả Martina Merten. Người viết phóng sự đến thăm bệnh viện TĐ Dũ, Khu D. Ngay trên sân hành lang Khu D này, sốn phở trãi chiểu nằm la liệt chen chúc chờ đến lượt mình vào phòng hộ sốn. Bên cạnh nh nhng bà mẹ tởng lại thỷ đợ các tô nh đợng ít cơm, chút rau, miêng thớt. Nhiều sốn phở mồi hôi trán ướt đẫm, dùng tay phớt qua phớt lợ trổc trán nhm có chút hời mát. Hành lang đến vào nhng phòng bệnh, trong mồi phòng có khoẻng hờin mọt chổc phở nằm nằm chổ. Tọt cở đợi tợi lượt mình vào phòng hộ sốn đợc trang bở mồi giởng sanh.

Ngay sát cạnh Khu D này là trãi bệnh tở của nhà thợng TĐ Dũ. Mọt cánh cửa kính ngăn cách hai thiếtkỷ tở. Cánh cửa đó, theo sốn phóng viên ngỏợi Đức, mợ vào mọt thợ giởi khác, thợ giởi này đóng kín đợi vớituyệt đợi đa số phở nờ Việt Nam. Theo sốn bác sĩ Vởng Thợ Ngỏc Lan thì bệnh viện TĐ Dũ hiời nay có mọt nghìn giởng bệnh và ngay trong bệnh viện, tở vài năm nay, có mọt số trãi bệnh dành riêng cho phở nờ Việt Nam giàu có. Các bà các cô này ăn đợi theo thợi trang Âu Mỹ, làm chổ nhợng ngôi nhà hoỏc nhợng căn phòng riêng trong thành phố và di chuyểnbợng xe ô tô gởn máy đợi hòa không khí. Hợ có phởng tiển tài chánh đợ chi trợ hờin hai trăm Âu kim cho mợi lờn lâm bệnh nên đợc thu nhợn vào phòng sanh trang bở đợy đợ tiển nghi vớit chớt và vớ sinh đợ hợ sanh các cháu bé. Sau khi mợ tròn con vuông, mợi ngỏợi đợc đợc quyểntởnh đợng nghợ ngỏi trong phòng riêng cá nhân; ngoài ra chính các bác sĩ phở trách chăm sóc hợu sốn cho hợ, thay vì các nờ hợ sinh. Nhợng ai gởng hợ tởc vớ chợ gom góp đợc sáu chổc Âu kim đóng cho bệnh viểnthi chợ đợc thu nhợn vào Khu D. Nờ bác sĩ Vởng Thợ Ngỏc Lan phát biểuy kớ: “Thợ tở ra, đợ cho ngỏợi giàu nờm cở nh ngỏợi nghèo nhợ vớ y là không phợi”. (!?!)

Còn sốn bác sĩ Nguyểnthợ Ngỏc Phợng, tởng giở chổc giám đợc bệnh viện TĐ Dũ sau tháng TĐ đen, thì nêu câu hợi: “Tợi sao nhợng ngỏợi giàu sang lợi phợi vào các bệnh viện công đợy nhóc bệnh nhân, khi mà hợ có phởng tiển đợn các cở số chợn đoán đợi trợ tở nhân, đợ đợc chăm sóc nhanh chóng hợn và hợu hiểuhợn?”. Bác sĩ Phợng lờ ra đã nghợ hợu, nhợng gợp thợi đợm và cở hợi thuểnlợi, vớ cởu nờ dân biểu quỏc hợi cởng sốn, phó chợ tởch Hiểphợi Sốn Phợ khoa Việt Nam, đã đợng ra thành lợp mọt bệnh viện tở ở vùng ngoợi ô Sài Gòn, vớ vớ n đợu tở cửa tở nhân. Nờu cách nhà bệnh viện này vài bởc, ngỏợi phở nờ thợng dân chợ mua đợc mọt tô phở vớ giá vài mới xu Âu kim thì cở ngỏợi y tở cửa bác sĩ Phợng đợc trang bở nhợng máy móc tân kợ hiểndợi trợ giá hàng triểu Âu kim, do nhợng công ty ngoợi quỏc tở nguyểncung cởp mà không đợi tiển mua sốm!

Karl Marx trong Tở bởn luểnn, quyển 1, tởp 3, trang 97, bởn tiểng Pháp, Paris, 1939, cho rợng: “Cùng vớisố phát triểncủa chợ nghĩa tở bởn, số áp bởctở bởn chợ nghĩa tăng lên, tình trợng bởn cùng tởng đợi và tuyệt đợicủa giai cởp công nhân và cửa tởcở nhợng ngỏợi lao đợng càng ngày càng trợm trợng thêm. Cửa cởi trong xã hợi càng tởp trung vào tay mọt nhóm nhợ nhợng nhà tở bởn, thì quỏn chúng càng trợ nên vô sốnhóa, nờnthợ tởnghiểpcàng lan rợng, giai cởp công nhân càng nghèo đợi”> Marx vớ không biểtrợng ở Việt Nam đã có bệnh viện TĐ Dũ lợi có ngày 30 tháng TĐ. Nờu biểt, Marx chổc số sốn sàng thay hai chợ “tở bởn” bợng hai chợ “cởng sốn” trong tác phợm kinh đợicủa mình.

Theo lý thuyết, mục đích của nền kinh tế tài chính xã hội chỉ nghĩa nói chung, không phải là vì lợi ích mà vì con người, mục đích của thế giới là thỏa mãn các nhu cầu vật chất - trong đó có nhu cầu phòng bệnh chữa bệnh - và văn hóa của con người. Cũng vậy theo lý thuyết, chế độ xã hội chỉ nghĩa thoát khỏi các mâu thuẫn đối kháng, không có khủng hoảng kinh tế, không có quần chúng lao động thất nghiệp và bệnh cùng. Nó đem lại cho mọi người lao động quyền làm việc, quyền nghỉ ngơi, quyền hạnh phúc, quyền đi học v.v.. Với phần mình, người trí thức mới xã hội chỉ nghĩa mặt thiết liên hệ với nhân dân, hợp tác với nhân dân, tích cực góp phần vào công cuộc thúc đẩy đất nước tiến lên chế độ nghĩa công xã hội.

Sau tháng Tết đen, nhà văn Chế Lan Viên hùng hồn khủng khiếp với đám văn nghệ sĩ ngụy quân ngụy quyền thất bại vào ngày 03.08.1976, tôi lập nghiên cứu chính trị và văn nghệ khóa II: “Con đường chúng tôi đi qua, các anh chị em sẽ đi qua. Nhờ có Đảng, chúng tôi đã đến. Và các anh chị sẽ cùng chúng tôi sẽ đến”.

Mọi người quốc đã đến thất bại, đến đổ vỡ khi tuyên truyền: “Tất cả vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh.” Mọi sự sụp đổ đã đến. Đến bờ sinh viên TĐ Dũ, Khu D. Ai có đôla và ai không có đôla cũng đến cùng đến, có đi cùng đến để đi đến hai khu vực chỉ ngăn cách nhau bằng một tấm cửa kính lớn lung.

Người công xã hội Việt Nam dù nhập học thuyết hoang tưởng của Marx để gây nên chiến tranh liên miên và tở vong vô kỷ. Kết quả họ “xây dựng” thành công (!) một khu bờ sinh viên tở học ngay trong bờ sinh viên công lập TĐ Dũ trước kia của miền Nam quốc gia!

Rõ ràng chế độ nhệch công xã hội Việt Nam thất bại, công xã hội Việt Nam còn phần bịa. Phần bịa chính họ và nhất là phần bịa dân tộc Việt Nam.